

poštšina
plačana v
gotovini

OD
ME
V
IZ
AFRIKE

O Marija, vodi nas po nedolžni poti, in ob smrti
pridi nam z Jezusom naproti!

DECEMBER 1941

Odmev iz Afrike. Katoliški misijonski list v podporo afriških misijonov in oprostitev zamorskih sužnjev. Blagoslovljen po štirih zadnjih papežih. Izdaja ga Družba sv. Petra Klaverja. Izide prvega vsakega meseca.

»Odmev iz Afrike« stane letno 10 lir. Vsako leto ima prilogo »Klaverjev misijonski koledar«. S prilogo stane 12 lir.

Blagovolite naslavljati na: **Družba sv. Petra Klaverja, Ljubljana, Metelkova ulica 1.** (Ček. šte. 10.887.)

Ali pa: **Roma (123), Via dell'Olmata 16.** (Ček. šte. 1/1496.)

Po namenu

dobrotnikov Družbe sv. Petra Klaverja in naročnikov »Odmeva iz Afrike« berejo afriški školje in misijonarji letno

500 svetih maš.

Zahvale. Neimenovana iz Ložic daruje za afriške misijone 100 lir v zahvalo za božje dobrate. — Neimenovana se zahvaljuje sv. Antonu in služabnici božji Mariji Tereziji Ledóchowski za ustlišanje v posebno težki zadevi in daruje zahvalni dar.

Vsem cenjenim naročnikom in prijateljem

vljudno naznanjamo, da smo zaradi splošnega podraženja neljubo primorani nekoliko zvišati ceno naročnine za naše liste in sicer za »Odmev iz Afrike« Lir 10.— in za »Zamorček« Lir 6.— letno. Ker smo se za povišanje cen prav s težkim srcem odločili in le z ozirom na to, da bi misijonsko delo ne bilo oškodovano, upamo, da bodo blagi naročniki in prijatelji misijonov to upoštevali ter da tudi v bodoče ne bodo odrekli svoje dragocene pomoči, katera je v teh težkih časih posebno dobrodošla.

*Milostipolne božične praznike
in blagoslovljeno Novo leto
želi vsem ljubim dobrotnikom
in naročnikom šv a l e ž n a
Družba sv. Petra Klaverja*

Božje Dete med afriškimi otroki

Ganljivo nam opisuje sestra Amatriks, misijonarka v Osterode, v puščavi Kalahari, praznovanje Božiča v tamkajšnjem misijonu.

Naši zamorski otroci so imeli od 2. decembra do 30. januarja svoje velike počitnice. Saj veste, da imamo mi takrat poletje, ko je pri vas zima. Večina jih je šla domov globoko noter v puščavo. Vse je postalo nekam tiho. Toda za božične dni so prišli skoro vsi nazaj v družbi svojih staršev in sorodnikov.

Tako je torej prišlo ob tistih praznikih zelo mnogo ljudi v misijon. Ko smo odmolili večerno molitev, je rekel

misijonar, da se sedaj pričinja »Sveta noč, blažena noč«. To so vsi prav dobro razumeli, zato je bilo v misijonu prav do polnoči vse nekam slovesno tiho. Ob $\frac{3}{4}$ 12 smo začeli zvoniti z obema zvonovoma, ki nam jih je preskrbela Vaša Klaverjeva družba. V tiho noč je donelo veselo oznanilo, da se Mesija rodi. Zdelo se mi je, da zvonova zvonita vse bolj slovesno ko sicer, kot bi hotela povedati globoko noter v puščavo ubogim zamorcem, da je Odrešenik tudi zanje prišel na svet. Ob takih prilikah postane človeku srce žalostno ob misli na toliko duš, ki o božjem Detetu in njega ljubezni še nič ne vedo.

Cerkvica se je napolnila do zadnjega kofička. Vse je bilo svetlo od lučk in sveč pri oltarju in pri jaslicah. Nekateri so bili to leto prvič pri jaslicah in so se čudili, ko da se božji čudež dejansko vrši pred njimi. Glasno so peli za drugimi v njih lastnem zamorskem narečju. Drugi pa, ki so že smeli k sv. obhajilu, so pobožno prejeli Jezusa v srce in so gotovo čutili milost in ljubezen božjo v duši. Po polnočnici je bila še ena sveta maša, tretja pa zjutraj. Ljudje so prihajali ves dan k jaslicam in vedno nanovo jim je bilo treba razlagati božično skrivnost.

Drugi dan so morali ljudje zopet domov; toda Jezusa so nesli v srcu, da jim bo razveseljeval srce ob njih vsakdanjem delu. Prav stare in slabotne iz bližnje okolice pa smo naložili na voz in jih z oslički odpeljali na domove.

In zopet je postalo tiho v misijonu. Porabili pa smo ostanek počitnic za to, da smo vse lepo uredili za šolski pouk. Zglasilo se je mnogo otrok nanovo, mnogo pa smo jih zaradi pomanjkanja prostorov morali odsloviti. Pater misijonar zbira darove, da bo mogel kmalu pozidati nove prostore za šolo. Treba bo pa tudi novega učitelja in stanovanja zanj in za njegovo družino. Za to bo treba denarja. Toda Bog bo pomagal in dal blagoslova še za naprej. Zdi se mi, da si hoče Jezus tu v puščavi poiskati nadomestila, zato ker ga drugod izganjajo iz šol.

Božični prazniki na otoku Madagaskar

Usmiljena sestra piše iz Madagaskarja:

Doživeli smo silno lepe in ganljive božične praznike. Božič: to je povsod in vedno praznik malih in ponižnih; v misijonu pa ima še prav posebno privlačnost, tako da celo pogani podležejo njegovemu blagodejnemu vplivu.

Misijonarka razlaga bolnim zamorčkom skrivnost božičnega praznika.

Naši kristjani pridejo po 20 do 30 km daleč v misijon. Na predvečer praznika molijo in pojo božične pesmi, ki so jim sami zložili napev in prikrojili besedilo. Opolnoči se cerkev napolni in zopet done pesmi. Potem je slovesna sv. maša. Na stotine jih pristopi k sv. obhajilu, da je Jezus res vesel svojih zvestih novih kristjanov. Na sveti dan je mnogo sv. maš; vmes pa je sveto razveseljevanje zunaj na prostem. Vsaka vas ima pripravljenih nekaj pesmi; nekatere vasi do dvanajst in več. Po vrsti jih pojo in predvajajo vas za vasjo, verna množica pa posluša. Proti večeru šele začno misliti na odhod. Toda poprej morajo biti izpete vse pesmi. Naposled začno peti kar križem, vsak svojo pesem, vsi obenem. Kakšna mešanica zborov! — Duhovno pokrepčani se vračajo potem na svoje domove.

Bog plačaj tisočkrat!

To je kratka a zelo pomenljiva zahvala. Družba sv. Petra Klaverja kliče te besede ob koncu tako pomenljivega leta vsem svojim dobrotnikom. Sredi dnevnih stisk ji je prišlo mnogo dokazov ljubezni do bližnjega, zlasti do misijonov. Marsikakemu misijonarju je v potrebi pomagala. Zato za vsak najmanjši dar: Bog plačaj!

Dragi dobrotniki! Čutili in razumeli ste, kako so bili tudi afriški misijoni zaradi vojne prizadeti; zato ste tudi v teh težkih časih velikodušno darovali. Ljubi Bog Vam bo povrnil tu in tam. Kar koli nam že prinese novo leto, prosimo Vas, ne omagajte v svoji gorečnosti. Pomagajte misijonom tudi v bodoče z molitvijo in z denarno podporo in Bog bo tudi nam pomagal iz stisk in težav.

Kako je v gorski fari Gamatui

P. Jožef piše iz misijona Gamatui v Vzhodni Afriki.

Na praznik sv. Treh kraljev (preteklo leto) smo prejeli Vašo pošiljko. Sv. Trije modri so našli pot tudi v našo zagorsko župnijo. Zavoj je že nekaj dni čakal v Nbale, a ga je bilo težavno gor spraviti, ker se nosač zamudi 4 dni. Podobice so zelo lepe. Nekatere sem že razdelil, druge bom pa te dni, ko bom obiskal več vaških šol.

Tudi za svetinjice sem Vam hvaležen, naši zamorčki jih imajo zelo radi. Dam jih tistim, ki redno prihajajo v šolo in za misijon kaj store. Nedavno so otroci nosili bambusove palice iz bližnjega gozda, zdaj bodo prinašali bananove veje za pokritje streh. Tako se s svojim delom oddolžijo za pouk, mi pa prihranimo denar za delavce. Ko dobijo tu pa tam podobico ali svetinjico, so zelo srečni.

Posebno smo hvaležni za mašne plašče: dva črna, enega belega, enega zelenega, enega vijoličastega. Zdaj jih imamo v vseh cerkvenih barvah. Bog Vam povrni! Moj misijon je zelo razsežen. Je največji v vikarijatu, pa brez cest, tako da niti kolo ni uporabno. Pet dni hoda čez gore in doline me stane, da pridem do vzhodne meje svoje župnije. Vse morajo domačini znositi na glavi. Potovanje je zelo težavno. S svojo pošiljko ste mi pomagali, da morem nekaj mašne obleke shraniti na zunanjih postajah; s tem prihranim mnogo stroškov za nosače. Odkar je vojna, se je tu vse podražilo.

Zamorski novomašnik. — Blagor tistim, ki pomagajo vzgojiti mašnika Gospodovega!

Nekaj dni pred Božičem je določil gospod škof še enega patra za Gamatui, zato da bo eden lahko vedno na potovanju po razsežnem ozemlju. Pred božičnim praznikom — to Vam v veselje povem — sem krstil 120 odraslih zamorcev; sicer ni posebno visoko število, a vendar za začetek kar dobro. Misijon je še mlad, kristjanov še ni veliko in misijonar še ni mogel na vse kraje. Zdaj pripravljam 130 katehumenov na sv. krst. Med njimi so šolski otroci, poročeni možje, stare ženice. Pri starih ljudeh ne smemo glede znanja preveč zahtevati. Vsi pa so stalno 3 mesece v misijonu in so vsak dan pri sv. maši. Okrog Velike noči bodo krščeni.

Še enkrat se Vam zahvalim za Vašo pomoč. Upam, da nas tudi v prihodnje ne boste pozabili. Eno sv. mašo bom daroval iz hvaležnosti, otroci pa bodo molili za prospeh Vaše Klaverjeve družbe in za vse dobrotnike.

Misijonski molitveni namen

za mesec december, blagoslovljen po sv. očetu:

Stanovitnost novokrščencev.

Bogoslovčeva zahvala

Zamorski bogoslovec Albert Marija Razanazoa iz Tananarivo na Madagaskarju piše:

V imenu vseh malgaških bogoslovcev Vam izrekam veliko zahvalo, posebno pa v svojem imenu za vso skrb, ki jo imate za nas. Bog Vam povrni Vašo ljubezen in naklonjenost. Kako smo srečni in hvaležni!

Kaj pa naj mi storimo za Vas. Drugega ne moremo, ko da molimo k Bogu, da Vas blagoslovi in Vam dá vseh milosti, ki jih potrebujete, da boste srečni.

Pri nas malgaših je navada, ako se kdo hoče komu zahvaliti, pošlje otroke k dobrotniku, da mu ustno svojo zahvalo izrazi. O, ko bi jaz mogel to storiti. Ker pa ni mogoče, naj storim to v duhu: zahvalim se Vam iz vsega srca.

Jezus, naš božji Odrešenik, je nekoč rekel, da bo vsako dobro delo poplačano, zlasti ako je kdo storil kaj dobrega »svojemu najmanjšemu bratu«.

Že pet mesecev nekoliko boleham; zato moram za eno leto prekiniti svoje bogoslovne nauke. Namesto tega bom nadzoroval malgaške otroke v šoli. Drugo leto pa, ako Bog dá, se bom vrnil zopet v semenišče k svojim tovarišem.

V veliki stiski

Zelo žalosten piše p. Reeper, Mill-Hillski misijonar, Družbi sv. Petra Klaverja:

Naš vikarijat Kisumu v Vzhodni Afriki je prav zdaj v veliki stiski. Prevzvišeni gospod škof je bil prisiljen, da odpusti pet dijakov, ki so obiskovali veliko semenišče, ker ni imel več sredstev za vzdrževanje. Ti mladeniči so hodili že 10 do 12 let v šolo in srčno želeli, da bi bili kedaj duhovniki.

Ali naj teh pet nadobudnih mladeničev ostane na pol pota in naj bodo vse dosedanje žrtve zaman? In to, ko jim le še nekaj let manjka, da dokončajo svoje študije! Ali naj bo afriško ljudstvo oropano peterih vnetih domačih duhovnikov, ko je tako potrebno božjega nauka?

Kdor more, naj pomaga, bodisi z večjim, bodisi z manjšim darom. Letna preskrba za enega bogoslovca znaša najmanj 450 lir. Bog bo vsak dar, ki ga izdaste za domačine duhovnike, stotero povrnil. Prispevke v ta namen hvaležno sprejema Družba sv. Petra Klaverja.

Brez strehe

Po misijonih je težav dosti. P. Aleksander pripoveduje o veliki nezgodi. Takole piše iz Moyo:

Še vedno sem prestrašen zaradi nesreče, ki je zadela naš misijon. K Vam se zatekam, kakor tak, ki nima več strehe nad seboj.

Prosim ne toliko zase kakor za druge, zlasti za katehumene. Požar nam je uničil našo lepo šolo. Iskra od ognja, ki ga je prižgal eden naših katehistov, je padla na slamnato streho poslopja in takoj je bila streha v ognju. Zdaj je 300 katehumenov brez strehe. Pouk katekizma se vrši kar na prostem.

Treba bo poslopje zopet pokriti, a ne s slamo, ampak z opeko.

To pa bo močno prizadelo našo blagajno. V moji skrbi in nadlogi me tolaži neka notranja zavest. Spomnil sem se Vas, blaga vrhovna voditeljica, in na dobrotnike misijonov pri Klaverjevi družbi. Srce mi pravi, da so moji katehumeni v Vas našli svojo mater.

Lani nam je pretila lakota; pa nam je Klaverjeva družba o pravem času prišla na pomoč in nas rešila stradanja. To leto pa smo v drugi stiski: Šola potrebuje strehe.

Katehumeni so jokali, ko sem jim rekel, da morajo iti domov. Naj bodo solze teh nedolžnih otrok kakor biseri, ki naj zaležejo v pomoč naši šoli.

Trdno zaupam, da ne prosim zaman. Še nikdar se nisem brezuspešno obrnil na Vas. Poskrbel bom, da bodo misijonarji in zamorski rojaki molili za Vas.

Zahvala sv. Petru Klaverju

Hvala Bogu in Vam, ker ste mi poslali svetinjico sv. Petra Klaverja. Prišil sem jo na obleko moje bolne hčerke, ko sem jo obiskal. Zelo hude bolečine je trpela, tako da smo se bali, da nam bo v rokah umrla. Zdravilo jo je nad dvajset zdravnikov, a brez uspeha. Odkar pa je nosila svetinjico velikega apostola zamorcev, ji je šlo vedno na bolje. Danes je popolnoma zdrava. — B. P., U. S. A., podpornik Družbe sv. Petra Klaverja.

»Prijetno bi bilo živeti, če bi vsak storil vsaj polovico od tega, kar zahteva od drugih.«

Marije Terezije bolnišnica v misijonu Mount Frere.

Srečnejša kot milijonar

— Ko sem zadnjič obiskal zavod za gobavce v Mua, mi je prišla sestra prednica veselega obraza naproti. Tako je bila razigrana, ko da je pravkar zadela srečko v loteriji! Pomislite: božja Previdnost ji je naklonila pet novih gobavcev. »Še pet,« je rekla, »pa jih imamo sto!« Res: srečnejša se mi je zdela kot človek, ki je prišel do svojega — milijona.

Petero novih gobavcev je hodilo za prednico kot za skrbno mamico, da jim poišče v zavodu primeren prostor. Poleg 95 notranjih bolnikov imajo sestre na skrbi še mnogo zunanjih, ki stanujejo po svojih kočah in prihajajo v zavod na zdravljenje. Sestre pravijo, da so gobavci najboljši priprošnjiki pri Bogu; kdor bo imel pred Bogom gobavca za zagovornika, temu se ne bo slabo izteklo.

Radi molimo za dobrotnike, ki nam pomagajo, da moramo v Afriki toliko dobrega storiti. Potrebujemo tega in onega. Koliko duš bi sprejelo božjo resnico, ko bi jih mi mogli sprejeti v naše zavode. Zato misijonarji in sestre in bolniki vsak dan molimo k Bogu: O Bog, blagoslovi naše dobrotnike! Poplačaj jih že na tem svetu! Daj jim moči za nova dobra dela, da bodo pripomogli k temu, da Te bo našlo vedno več duš, ki Te bodo ljubile in hvalile tu na zemlji in kedaj tam v nebesih.

Škof Julien,

apostol. vikar v Nyassa.

Uboga poganska družina, kateri še ni zasijala luč sv. vere.

Marijina svetinja

Piše p. Le Vaux, kongregacija Belih očetov, Uganda.

Bil je lep in svetel večer meseca januarja. Bil sem na obisku v neki zelo oddaljeni vasi našega misijona in sem stanoval pri zamorskem katehistu Avguštinu. Ljudje so prišli v velikem številu, da bi se s patrom misijonarjem ob ognjišču kaj pogovorili. Ogenj namreč odganja mušice in komarje.

Ob 9. je prišel nek mož po imenu Joel in je povedal, da je nek njegov sorodnik zelo bolan in prosi, da bi misijonar prišel k njemu.

»Ali je že krščen?«

»Ne še.«

»Ali je v nevarnosti, da še nocoj umre?«

»Zdi se tako.«

»Avguštin, ti pojdi z možem in poglej, kako je z bolnikom. Medtem bom jaz molil sv. rožni venec.«

Čez četrť ure pride katehist nazaj in reče: »Oče, on je pogan, ki nikdar ni prišel h krščanskemu nauku, in sedaj pravi, da hoče imeti misijonarja in nikogar drugega.«

»Dobro, grem.«

Šel sem in med potjo odmolil še en rožni venec zanj.

Našel sem moža — 70 let mu je bilo — ki je ležal na slamnjači na tleh. Poteze na obrazu so mu bile utrujene, oči pa so mu gorele od mrzlice; težko je dihal, žila mu je bila neenakomerno. Da me je bolj slišal, sem pokleknil na tla in se sklonil k njemu.

»Kako je?«

»Pater, čutim, da ne bom več dolgo. Zato me moraš krstiti. Nimam nič več kakih poganških kock — vse to sem že zdavnaj zavrgel.«

Mož je dobro znal Očenaš, Zdravamarijo, tri božje čednosti in desetero zapovedi.

»Kdo te je te molitvice naučil?«

»Elizabeta. Naša soseda.«

Dopolnil sem, česar še ni razumel in sem ga potem krstil in mazilil s sv. oljem.

»Pater, nove svetinjske mi še nisi dal,« je pripomnil bolnik.

»Dam ti najpoprej škapulir, kot ga ima tudi Elizabeta.«

»O pater,« je rekla njegova žena Diana, »kako lepo skrbiš za svoje. Kdo pa bo nam pomagal, kadar bomo umirali?«

»Jaz, mamica, samo če bom še tukaj. Ako pa mene ne bo, pa kak drug misijonar, ki ga boste poklicali. — Jožef, povej, ali si sedaj srečen?«

»Sem; vendar bi rad še Marijino svetinjsko in križ in rožni venec — vse!«

»Ali znaš moliti rožni venec?«

»Nauči me.«

Hotel je dvigniti roki k prošnji, pa jih že več dvigniti ni mogel. Le roko mi je krepko stisnil, kot je navada pri zamorcih, ako hočejo pokazati veliko hvaležnost. Potem me je milo pogledal in rekel: »Hvala ti, oče!«

Kako mi je dobro dela hvaležnost starega moža, ki je toliko let bil pogan, sedaj pa tako vesel in hvaležen, da je otrok božji. Le misijonar, ki lovi duše po afriških vaseh, ve ceniti hvaležnost takih preprostih duš.

Začel sem naprej moliti rožni venec: »Jebale Bikira Maria...« Jožef je prikimal z glavo in mi roko še krepkeje stisnil. Potem je rekel: »Skloni se bližje, bom ti nekaj povedal. Pater, jaz sem te prvič videl v Bugema. Od

tedaj so prišle Nsenene (kobilice) že trikrat. Ustrelili smo antilopo. Ti si nam dobro želel in si rekel, naj mislimo na Boga, naj mu bomo hvaležni in naj se ogiblujemo vsega, kar bi ga žalilo. In pa svoje grehe da naj obžalujemo... Tvoje besede so mi globoko segle«. Pokazal je na srce. »Potem si dal vsakemu lepo iglo. Jaz sem te spremil do konca vasi in tam pri slovesu sem te zaprosil za svetinjico.«

»Za koga bo?« si me vprašal.

»Zame.«

»Toda, ti si še pogan.«

»Vendar bi rad molil,« sem rekel.

»Ali resno misliš?«

»Pater, človek mojih let se ne norčuje več.«

»Kdo te bo pa naučil moliti?«

»Elizabeta.«

»Ali pa veš, da se mora tisti, ki hoče moliti, odpovedati poganskim vražam?«

Jaz sem ti obljubil, da bom to storil. In potem si mi dal svetinjico. Svetinjico sem dolgo časa nosil, toda neko noč se je pretrgal trak, in svetinjico sem zjutraj dobil v postelji. Imel sem jo ob vzglavju, toda prišle so podgane in jo zanesle s trakom vred v gnezdo.

Takrat sem te vprašal, kako ti je ime? Ti pa si rekel, da ti pravijo Sebo (oče). Elizabeta pa je rekla, da si Bwena Mukulu.

No, in danes je prišel Kapetro (Peter), da bi kupil svežih jajc. Rekel je, da jih bo dal svetemu možu, ki mu pravijo Bwena Mukulu. Kapetro je nosil okrog vrata novo svetinjico na novem traku in sem ga vprašal, kdo mu jo je dal. Pa je rekel, da Bwena Mukulu — tisti, ki stanuje pri katehistu. Kako sem bil tega vesel! In ko sem bil zvečer zelo slab, sem rekel Joelu: »Tako mi pokliči Bwena Mukulu. Namesto tebe je prišel katehist, toda jaz sem hotel tebe... Pater, ne zameri, da sem te tako pozno dal poklicati, ko vem, da si truden od dneva... Toda, sedaj te ne bom več zadrževal. Pojdi počivat. In še enkrat: Hvala ti bodi!«

Jožef je umrl še tisto noč. Kapetro je prišel zjutraj naznaniti njegovo smrt.

Zahvaljena bodi ljuba Mati božja! Pogan je nosil njeno svetinjico, pa mu je Marija v zadnji uri povrnila z milostjo spreobrnjenja!

Molite za naše pogane in za naše kristjane in sirote, ki prosijo za obleko, srajčke, podobice in svetinjice!

Rožica puščave

Piše misijonarka iz vikarijata Nyassa, Uganda.

Pred nekaj meseci je umrla neka naša gojenka. Njena smrt je napravila mogočen vtis na vse njene tovarišice. To je bila osemletna Bernardka. Njen oče je bil prav vnet kristjan in nam je izročil svojo hčerko s temile besedami: »Nikamor je ne pustite same, niti k njeni stari materi, ker bi tam nič dobrega ne videla. Otrok je še čisto nedolžen, ker skrbno smo pazili nanjo.«

Res je bila Bernardka tiha in pobožna. Ko je videla naše afriške sestre, ki se imenujejo hčere Marije Terezije Ledóchowske, kako lepo pomagajo belim sestram, je večkrat rekla: »Tudi jaz bom hčerka Marije Terezije.« Sestre so se smejale tej tako zgodnji misli, toda Bernardka si iz tega ni nič storila. Ljudi se ni kar nič bala.

Ko je pri nas razsajalo pljučno vnetje, je ona zbolela med prvimi. Oče in mati sta bila zelo daleč, zato smo Bernardko zanesli v našo bolnišnico. Nekaj tednov je visela med življenjem in smrtjo. Ko ni mogla spati ponoči, je prosila strežnico: »Daj mi mojo sliko.« Mislila je pri tem na svojo patrono lurško Bernardko. In kakor nekdanj lurška pastirica, je naša zamorska Bernardka pobožno molila sv. rožni venec.

Mati božja pa je našo Bernardko hotela imeti pri sebi in je pustila, da se je njena bolezen vedno bolj slabšala in je bilo treba Bernardko prevideti za smrt. Pater je ob njeni bolniški postelji rekel: »To je res nedolžna dušica.« Po nekaj dneh je njena dušica splavala v nebo k nebeški Materi.

Mislili smo, da se bodo po tej smrti bale deklice prihajati k nam v zavod, toda ne. V prihodnjem letu se jih je oglasilo 130. Bile smo v zadregi, kam ž njimi.

»Napravite izbiro,« je svetovala prednica.

»Toda katere naj pridržimo, katere ne — to je težavno vprašanje.«

»No, potem pridržite vse,« je odločila prednica.

»Lepo bi bilo. Toda — kaj pa šolski nadzorniki, ki odmerjajo toliko in toliko kubičnih metrov zraka za posameznega otroka v spalnici in v šolski sobi?! Kako naj spravimo 130 otrok v spalnico, kjer je prostora le za sedemdeset?«

Zdaj smo v zadregi. Potrebovali bi še eno šolsko sobo, eno spalnico, eno stanovanico. Našega prevzv. škofa si ne upamo prositi za pomoč, ker ga itak od vseh strani nadlegujejo. Zaupamo na božjo Previdnost, ki tudi ptičkom gnezda zida, Bog bo obudil dobrotnike, ki bodo pomagali nam in našim sirotam.

Prstan smo po treh mesecih našli. Na priprošnje prelube grofice Marije Terezije Ledóchowske sem bila milostno uslišana, kar hočem ob kratkem povedati. Septembra sem poromala k nekemu Marijinemu svetišču in sem v hotelu izgubila prstan, ki mi je bil dragocen spomin. Po vsem hotelu smo iskali in nič našli. V molitvi sem se obrnila do božje služabnice in obljubila dar in objavo. Po treh mesecih pa dobim iz hotela »Pri zlatem križu« sporočilo, da so našli prstan v špranji med deskami. Tako sem dobila prstan nepoškodovan nazaj. Ko sem hotela Klaverjevi družbi sporočiti svojo zahvalo, nisem mogla, ker sem tedaj hudo zbolela. Med boleznijo sem se zopet obračala na pokojno grofico. In res sem ozdravela. Včeraj je bil zdravnik zadnjikrat pri meni; zdaj ga več ne bo treba. Zato pa danes pišem Vam, da pokojna grofica ne bo dalje čakala na mojo zahvalo. Vesela sem, da po 5 tednih lahko sama pišem in objavim zahvalo.

G. M. v G.

Pripeljala ga je k sv. zakramentom. Nekdo, ki ga imamo zelo radi, ni opravil velikonočne spovedi. Opravljali smo devetdnevnicu k Mariji Tereziji, ki se je končala ravno na god Marije Pomočnice kristjanov. Vsak dan smo molili Zdravo Marijo s pristavkom: »Marija Terezija afriška, prosi pri Bogu zanj!« Po devetdnevnicu izprva nismo zapazili nobene izpremembe. Začeli smo drugo devetdnevnicu, ki se je končala na binkoštno soboto. Tudi sedaj smo molili Zdravo Marijo in dostavili: »Marija Terezija afriška, prosi Sv. Duha zanj!« Molitev je bila uslišana, še preden je bila devetdnevnicu končana.

Mož je šel k spovedi in prvi petek v mesecu je prejel sv. obhajilo. Bog bodi zahvaljen za to. Neimenovana.

Ohranil nam jo je Bog. Prednica našega novicijata za domače sestre mi je povedala, da so bili na tem, da bi neko postulantko, ki je bila že dolgo bolna in celo za smrt previdena, odpustili zavoljo slabotnega zdravja. Vse gojenke so začele opravljati devetdnevno k pokojni Mariji Tereziji Ledóchowski. Po prvi devetdnevni se je že nekoliko obrnilo na bolje. Po drugi pa se je zdravje hitro vračalo. Nekaj tednov pozneje je že bila preoblečena in je dobila ime Marija Terezija. Zdaj že opravlja vse dolžnosti, kakor njene tovarišice.

S. M. C. v P., Južna Afrika.

Vse se je obrnilo po sreči. Imam trgovino in me je kriza občutno zadela. Zadnje leto sta nastali dve novi trgovini, ena prav v sosedni hiši. Bal sem se zase, a poguma nisem izgubil. Nekaj mi je reklo: Priporoči se Mariji Tereziji Ledóchowski in obljubi gotov odstotek čistega dobička za misijone. In glejte čudo: namesto na slabše mi je trgovina šla na boljše kot dozdej še nikdar. Obljubil sem, da objavim to pomoč, čeprav se tiče le telesnih dobrin, da bodo drugi vedeli, kako dobra je pokojnica. Le molite k pok. Mariji Tereziji, ona se bo zavzela za vas, zlasti ako poleg molitve še kak dar obljubite.

G. C.

Dragi bralec!

Gotovo imaš tudi ti potrebe, večje ali manjše. Priporočaj se z zaupanjem tej tako dobri nebeški pomočnici. Ljubi Bog se prav rad ozira na prošnje svojih služabnikov in služabnic, ki jih name-rava dvigniti do časti oltarja. Potem pa uslišano molitev objavi v našem listu.

Popolni odpustki

za člane Družbe sv. Petra Klaverja pod navadnimi pogoji:

dne 21. decembra, sv. Tomaž, apostol,

dne 27. decembra, sv. Janez, apostol in evangelist.

Priporoča se v molitev: N. N. za spreobrnjenje moža in zvestobo.

Kdo naj da krstiti zamorčka?

Starši, ki so v skrbeh za svoje otroke, da jih Bog ohrani na pravi poti ali pa, ako so zašli, da jih pripelje zopet nazaj.

Starši, ki žalujejo po umrlem otroku, da jih Bog potolaži; otroka pa, ako je morebiti v vica, pripelje v nebesa.

Starši, ki pričakujejo rojstvo otroka, da Bog ohrani nežno stvareo pri življenju, da ne umre brez sv. krsta.

Starši otroka prvoobhajanca. Za ta dan mu ne morete dati lepšega darila, ko da odkupite zamorčka za nebesa.

Zakonec, ki nimata otrok; da bi jima Bog dal otroka, da bi ga izredila in vzgojila za nebesa.

Krstni dar zamorčku znaša 30 lir. Darovalec ima pravico določiti krstno ime. Botrijske darove hvaležno sprejema Družba sv. Petra Klaverja v Ljubljani, Metelkova 1.

Ponatis člankov iz »Odmeva iz Afrike« ni dovoljen, ponatis misijonskih pisem in poročil le z natančno navedbo vira. — Predstavnik in lastnik lista: Družba sv. Petra Klaverja v Ljubljani. — Odgovorni urednik: Jože Košiček v Ljubljani. — Tiska Ljudska tiskarna v Ljubljani: J. Kramarič.

Vsebina

Uvodni članki in misijonski dopisi.

Stran

Samo ena sveča. Misijonar Belih očetov	1
Najbolj božje delo je sodelovati pri zveličanju duš	2
Božič v misijonih. P. Seamas, C. S. Sp.	4
Kakšno veselje. S. Lucina Mahar	6
Škof se zahvaljuje. Msgr. Tomaž Spreiter	6
Duhovnik, zidar in tesar. S. Marija Ligvori	7
O, te bele mravlje. P. Grimshaw	7
Naš praznik. Misijonarka Dragocene Krvi	8
Kjer je največja sila. P. H. Klein	9
Ne more umreti. P. Severin	10
Krasen zgled zamorca. P. Bienz	11
Devet prvih petkov nočem prekiniti. Misijonar F. S. C.	13
Pismo iz Vatikana	17
Naša prva misijonska pot. S. Alojzija	18
Marija je pomagala. S. Anuncijata	20
Božji blagoslov nas spremlja. Msgr. Le Mailloux	20
Molite in tudi drugi naj molijo. Msgr. Messmer	22
Sole nimamo. S. Fridolina	24
Strašna revščina. S. Donata	26
Čudna zver. Msgr. Adolf Messmer	27
Bratje sv. Jožefa. P. Van Overschele	34
Rad bi postal mašnik. P. Gautier	35
Prisrčno se zahvalim. Škof vikariata Nyassa	36
Vasi na koleh. P. Beillevaire	36
Kako hrepene po Kristusu. Msgr. Junqueira	37
Pridi sem k nam. P. Demont	41
Mati Lojza in desetero njenih otrok. Misijonar sv. Jožefa	42
Naša nova sirotica. S. Felicita	45
Vabimo na vojsko molitve za Afriko	49
Junaška ljubezen do zamorca	50
Božja previdnost. Msgr. Tomaž Spreiter	51
Po stopinjah dobrega pastirja. Misijonar benediktinec	54
Misijon Tingi. P. Werner	55
Kakšno veselje. P. Alojzij	56
Zamorski učitelj se zahvaljuje. H. Mhagama	57
Ubogi stradajoči zamorčki. S. Marija Cirila	58
Izreden klic božje milosti. S. Agata	58
Nad leoparda. P. Ferdinand	60
Mrtev in zopet oživel. Br. Valentin Poznič	60
Marijine cvetke. S. Lidia	65
Stojimo pred velikimi zaprekami. P. Finnegan	66
Marijini otroci v Peramiho. S. Agata	67
Binkošti, misijonski praznik za bolnike	68
Božje usmiljenje. P. Forell	70
Premalo misijonarjev. P. Demont	71
Iz zavetišča za gobavce. S. Ermenilda	72
Mati Božja pokaže zmerom pravo pot. P. Trilles	74
Katoličanka hočem postati. Br. Val. Poznič	78
Krščanske občine v nevarnosti. P. Janez	82
Požrtvovalnost novih kristjanov. Msgr. Štefan Mlakie	83
V skrajni sili in potrebi. P. Simoni	83
Nekaj prav veselega iz Uru. S. Osmunda	84
Nov, zelo koristen misijon. P. Klein	86
Malarija razsaja. S. Sebastijana	87

Ko v Afriki dežuje. P. Oton	88
Zamorčki so barometri. S. Lavrencija	90
Domov — k Srcu Jezusovemu. S. Evangelina	91
Brez svetega krsta. S. Gabrijela	94
Pismo zamorskega novomašnika. P. Benedikt Laimbola	97
Delokrog zamorskega duhovnika. Dominik Adeyemi	98
Namesto tračnice zvon. P. Janez	101
Praznik sv. Anę med zamoreci. Oblat Brezmadežne	102
Zahvala in prošnja. P. Hadrijan	103
Roka božja. P. Tadej	105
Ali je mogoče najti kote na krogu? Madagaskar	107
Kakor strela z jasnega neba	109
Slovesnost pri gobavcih. P. Avrelj	113
Naša ljuba Gospa angelska. S. Genola	116
Nevarno gibanje. Msgr. Biechy	117
Sveta Ana nas je rešila. Misijonar Osrednje Afrike	118
Velika nesreča v Južni Afriki. S. Julijana	121
Počitnice, ki so bile res plodovite. S. Evfemija	122
Lov nad slone. P. Janez	123
Šivalni stroj je tu. Misijonar ob reki Oranje	123
Na kolena pred Najsvetejše! S. K.	130
Vso Afriko je hotela pripeljati k božjemu Srcu	132
Kako je Marija Terezija pomagala. Misijonar servit	133
Ko bi bila Marija Terezija tukaj. P. Walsh	136
Iz Otjiwaronga. S. Reinholda	138
Ljubezen do sv. Cerkve. Misijonar iz Bahr-el-Ghazal	139
Kako Afričani cenijo sveto mašo. T. F.	145
Kako duše v vicah pomagajo. S. Felicijana	146
V veliki zadregi. Škof Khouzam	148
Žrtev ljubezni do bližnjega. Misijonar Consolate	149
Kakor sardele v škatlci. Misijonarka v Južni Afriki	149
Kako so naše sestre domačinke podjetne. S. Emilijana	151
Podjetni misijonski brat. Misijonar iz Nyasse	151
Rešena hijen. P. Bertolin	153
Afriška lilija. P. Tougneur	154
Božje Dete med afriškimi otroki. S. Amatriks	177
Božični prazniki na otoku Madagaskar. Sestra usmiljenka	178
Kako je v gorski fari Gamatui. P. Jožef	180
Bogoslovčeva zahvala. Albert Nazanazoa	182
V veliki stiski. P. Reeper	182
Brez strehe. P. Aleksander	183
Srečnejša kot milijonar. Škof Julien	184
Marijina svetinja. P. Le Beux	185
Rožica puščave. Misijonarka v Ugandi	188

Pesmi.

Prošnja k sv. Jožefu. Ksaver Meško	33
Sveti žarek večne luči. M. Elizabeta	81

Razno.

Uslišane molitve na priprošnje služabnice božje Marije Terezije	
Ledóchowske 14, 29, 47, 62, 80, 94, 109, 126, 144, 159,	189
Popolni odpustki 16, 32, 96, 112, 125,	190
Kratki misijonski dopisi 28,	124
Misijonski molitveni namen 61, 85, 104, 115, 143, 148,	131
Določila sv. Kongregacije za Propagando	109
Njen pogum	142
Naša kronika	158

NOVO!

NOVO!

NOVO!

Toplo priporočamo

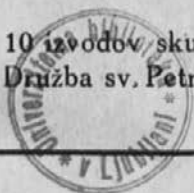
KLAVERJEV MISIJONSKI KOLEDAR 1942

1 izvod 2 Liri

MISIJONSKI KOLEDARČEK ZA MLADINO 1942

1 izvod 1.20 Lira

Kdor naroči 10 izvodov skupaj, dobi 1 izvod v dar. Naslov: Družba sv. Petra Klaverja, Ljubljana

Poklic pomožne misijonarke za Afriko

Mladenkam, ki so zavzete za misijone in čutijo v sebi poklic za redovno življenje, toplo priporočamo knjižico: »Poklic pomožne misijonarke za Afriko. — Cena 1.50 L. — Naslov: Družba sv. Klaverja, Ljubljana, Metelkova ulica 1.

Važno!

Prosimo, kadar kaj naročate, ne pozabite podpisati se. Sporočite tudi kraj, pošto in ulico s hišno številko.

Vljudno prosimo, kadar pošiljate denar, da nam sporočite tudi namen pošiljke. Najbolj poceni je, če napišete zadaj na položnici.

Že naprej se zahvali in prijazno pozdravlja Družba sv. Petra Klaverja.

